

אודות סדרת הספרים "בעצתך תנחני"

המשגיח מרן הגר"ד יפה זצ"ל. המשגיח קרא את הספר ביסודיות במשך תקופה ארוכה, ועודד את המחבר בכל פה להוציאו לאור. הוא התבטא בשבח הספר באופן יוצא דופן, ואף סיפר למחבר שהוא שזר ממנו דברים בשיחותיו. כתוצאה מכך גם מרן הגר"ג שליט"א נתן את הסכמתו לספר, ולאחר מכן אף עבר עליו ביסודיות כמה וכמה פעמים, כפי שהעיד בעצמו בפני המחבר. הוא אף התבטא בעל פה בפני בני ביתו ונכדיו שהספר הזה הוא ספר חובה לכל בחור ישיבה ואברך. באחת משיחותיו עם המחבר הוא התבטא: **"הספר לא צריך הסכמה כדי שיקבלו אותו. הוא אמת, ולאמת יש כח"**.

בהמשך הדרך, לאחר שהספר התפרסם מאוד והתקבל באהדה רבה בציבור, התעוררה התנגדות לספר, מהטעם הנ"ל, שאולי יהיו שישתמשו בו להקל מעליהם את עול עבודת השם. השאלה הובאה שוב ושוב לפני גדולי ישראל, מרן המשגיח זצ"ל, ויבלחט"א מרן הגר"ג אדלשטיין, וחבר מועצה"ת הגאון הגדול רבי צבי דרבקין שליט"א, והגאון הגדול רבי יהושע אייכנשטיין שליט"א, והם חיזקו את ידי המחבר בכל עוז, במשפטים חד משמעיים וחריפים: "לא להפסיק בשום אופן מלפרסם את הדברים. זה זיכוי הרבים גדול מאוד. הציבור צריך לשמוע את הדברים". מרן המשגיח זצ"ל אף התקשר מעצמו אל המחבר, וסיפר לו שהוא מסר שיחה בישיבת מיר בפני אברכים רבים ודיבר בפניהם בשבח הספר. כיום, עשר שנים לאחר צאת הספר הראשון, הסדרה גדלה והתפתחה, והיא כוללת ששה ספרי הדרכה בעבודת ה', כולם מיוסדים על אותה דרך ואותו מבט: שני חלקי "בעצתך תנחני" העוסקים ביסודות עבודת ה' מתוך התחברות פנימית, שני חלקי "חייבתי דרכי" העוסקים בעולמם של האברכים ובאתגרים שבכוללים, ספר "הרימותי בחור" העוסק בהתמודדויות שבעולם הישיבות, וספר "תורתו ואומנותו" המלבן את ההתמודדויות בשוק העבודה. הספרים כולם קיבלו את הסכמתם הנלהבת של זקני ראשי הישיבות, חברי מועצת גדולי התורה הנושאים במשא העם, ומכירים את הצורך החיוני בדיבורים מסוג זה.

ולאמיתו של דבר, המשפט הנ"ל של מרן הגר"ג שליט"א מוכיח את עצמו במציאות. כל מי שמנסה לחבר את עולמו הרוחני לעולם המציאותי שבו אנו חיים, לעבוד את ה' במעשים ולא רק בדיבורים - חש את הצורך העצום בספרים הנ"ל. הספרים נותנים כלים מעשיים לכונן חיים של תורה מקיפים, לשלב נכון בין כל התפקידים המוטלים על אברך, לנצל את הזמן ככולל ולחיות חיים של התקדמות וסיפוק. כמו כן הם פונים לבחור הישיבה ומלבינים איתו את התמודדויותיו, בשפה עכשווית ומחוברת היטב למציאות המורכבת של זמננו. גם נשים רבות מוצאות טעם מיוחד בספרים אלה, המדברים על עבודת השם בגובה העיניים, בצורה מציאותית וברורה, המחברת אל המצוי ולא רק אל הרצוי.

בחצי השנה האחרונה החל המחבר למסור סדרות ועדים לאברכים ברחבי הארץ, המלבנות ביסודיות את תפקידו של האברך מכל הכיוונים: בניה עצמית נכונה, בניית שיעור קומה תורני, התקדמות בלימוד התורה, בניה בית בצורה יסודית עם קשר נכון עם בת הזוג והילדים, מבט תורני על המחויבויות הכלליות המוטלות על שכמו של כל אדם נשוי, ובפרט בן תורה - פרנסה, חינוך, ועוד.

כמו כן, לאחרונה יוצא לאור מדי שבוע עלון "בעצתך תנחני", העוסק בהתבוננות בפרשת השבוע ובסוגיות החיים האקטואליות, מתוך הגישה המתוארת - גישה של חיבור, של ביקוש אמת, ושל התחברות פנימית וכנה לקב"ה ולתורתו.

המחבר כתב חוברת בשם "תיתן אמת" המציגה את האתגרים הגדולים של דורנו, דור המשוע לאמת ולחיבור פנימי, ובד בבד מתמודד עם נסיונות טכנולוגיים שלא שערום אבותינו, והפתרונות לכך. החוברת מתמצתת את תכני הספרים, וכמו כן היא סוקרת את צורת התקבלות הספרים בציבור ואת התגובות עליהם. כרגע החוברת קיימת רק במהדורה דיגיטלית, וניתן לקבלה ע"י שליחת בקשה לכתובת: b0548407520@gmail.com. גם את העלון השבועי "בעצתך תנחני" ניתן לקבל ע"י שליחת בקשה לכתובת זו.

ראינו לנכון להביא את הדברים לפני הציבור בעת זו לתועלת הכלל. המטרה בשורות אלה הינה לברר את הדברים ולהביא לחיזוק בעבודת השם, שזה עיקר תפקידנו בימים אלה, ימי הדין והרחמים.

לפני עשר שנים בדיוק יצא לאור הספר "בעצתך תנחני". מכיון שהספר הנ"ל והספרים שבאו בעקבותיו משמשים לרבים כמורי דרך, והתכנים שבהם כבר התלבנו בעבר על שולחנם של גדולי ישראל שליט"א, ראינו צורך להציג את הדברים בשלמותם לפני הציבור, לתועלת הכלל.

מטרת הספר המדובר הינה, כפי שנכתב על כריכתו, לברר "דרך של התעלות מתוך הכרת המציאות" היא שרבים הם בני העליה מכל שכבות הציבור, בחורי ישיבות ואברכים, נשות אברכים ובנות סמינרים, המבקשים בכל ליבם לעשות את רצון ה' באמת, אך חשים שיש נתק בין הדיבורים הגבוהים לבין החיים שלהם. נעתיק כאן לדוגמה מה שנכתב בפרק הראשון בספר:

"רוב הסיפורים על גדולי המוסר עוסקים בתיאור גודל התביעות העצמיות שלהם. כתוצאה מכך, אנשים רבים מנסים לעבוד על עצמם עבודה מוסרית בדרך זו, דורשים מעצמם דרישות גבוהות עד מאוד, וכל הישגיהם קטנים בעיניהם. האם זוהי דרך טובה? ברוב המקרים, כלל וכלל לא.

אפילו החודש היחיד בשנה שבו מנסים האנשים לעשות משהו בכיוון הזה, הלא הוא חודש אלול, גורם לרוב הציבור תסכול עמוק ויאוש מוחלט. רבים חשים במעמקי ליבם חשש עמוק מן התקופה הזו, בידעם שהיא גורמת להם רגשות שליליים, נחיתות עמוקה וחוסר אונים. ככל שחולף הזמן וראש השנה מתקרב, הלחץ והתסכול עולים וגואים. ההסתכלות העצמית השלילית גורמת למצב רוח רע, חוסר סבלנות לסובבים, והגרוע ביותר - תחושת ריחוק פנימית מן הקדוש ברוך הוא. ההרגשה היא שאנחנו איננו עושים מה שמצופה מאיתנו, ואיננו מנסים לתקן. אין אנו ראויים לזכות בד"ן, ואפילו איננו פוחדים ממנו. בקיצור - אפס אפסים. ברור שתחושה כזו אינה מקרבת אותנו למי שיצר (לפי דעתנו) את כל מערכת הדרישות הזו, אלא להיפך.

לא פלא שכאשר חולפת תקופת הימים הנוראים, רבים וטובים חשים שאבן נגולה מעל ליבם, ואפשר סוף-סוף לנשום לרווחה. המציאות מוכיחה, איפוא, שדרישות עצמיות נוקבות בדרגתם של גדולי המוסר, אינן מקדמות אותנו בעבודת ה'. אם כן, מהי הדרך להתקדם?"

כל מי שקורא שורות אלה ומזדהה עם הכאב המובע בהן, מבין שהצורך בספר הזה הינו קריטי. ומה הפיתרון שהוא מציע? להלן מסקנת הדברים, בסופו של הפרק:

"הקדוש ברוך הוא אינו בא בטרונאי עם בריותיו, הוא אוהב אותנו, ונתן לנו תורה שמתאימה גם לאופי ולכוחות שלנו. המצוות אינן אמורות להקשות עלינו את החיים, ולא לגרום לנו לחוש קטנים ואפסיים, אלא להביא אותנו אל האושר. תפקיד האדם הוא להכיר את עצמו, ולסלול את דרכו האישית בעבודת ה' כפי מה שמותאם לו, על פי כוחותיו, הנתונים שלו, אופיו ומצבו האישי.

כאשר אנו שומעים על דרגות גבוהות, אין אנו אמורים לחקות זאת, ולהעתיק זאת מיד לעצמנו, כי לכל אדם תפקידו שלו וכוחותיו שלו. הסיפורים על גדולי ישראל אמורים לגרום לנו רק לרצות להגיע לדרגות גבוהות, ומכאן רצון זה להתאמץ להתעלות במתינות ובנחת לפי הנתונים שלנו. וכאשר נעשה זאת - אין ספק שיפתחו בפנינו שערי אורה, ונזכה להתעלות הרבה יותר מכפי שאנחנו חושבים. ספר זה בא להציג דרך זו."

ואכן המציאות הוכיחה שמאז צאת הספר לאור ועד עתה הוא פתח לעשרות אלפי אנשים את העיניים, והוציא אותם מאפלה לאורה. מחיים של חיפוש ותהיה ומשברים חוזרים ונשנים - לחיים של עליה מתוך שמחה והתרוממות. הוא יצר אצלם מודעות פנימית, חיבור לעצמם, חיבור ללימוד התורה, חיבור למשפחתם, לנשותיהם ולילדיהם. ובקצרה: עבודת השם ישירה ושמחת חיים.

אבל מאידך גיסא, יש הטוענים שמכיון שהספר מכיר במגבלות המציאות ומעודד להיות מודע לרגשות ולצרכים, קיימת סכנה שיש אנשים שמבקשים להתעצל וימצאו בספר הזה תירוץ להרפות מהעבודה. הם יחשבו שבאמת אין צורך להתאמץ בעבודת ה' כלל אלא רק ליהנות מהחיים.

בגלל חשש זה, לפני צאת הספר לאור הובא הספר לפני המרא דאתרא שליט"א, והוא נסע יחד עם המחבר למרן הגר"ג אדלשטיין שליט"א בכדי להציע לפניו את השאלה. מרן שליט"א שמע את הדברים והורה להביא את הספר לביקורתו של